

Minunata aventură

ANA ANDREESCU

ilustrații de
GEORGETA GHERGHINOIU

Cuprins

Joaca sau Despre candoare

Tărâmul tuturor începuturilor.....	7
Lacul cu nuferi.....	12
Cercul.....	18
Greșeală de interpretare.....	22
A dispărut Bunica.....	28
Bicicleta cea nouă.....	33

Lumea mea mirifică

În căutarea trecutului.....	39
Spiridușul-detectiv.....	46
Ziua de Sfântul Nicolae.....	52
Scrisoare de la Moș Crăciun.....	58
Scene din viața lui Puiuț.....	63
De ce nu și-a părăsit domnul Arici casa.....	69
Familia Bursuc.....	75

**Joaca
sau
Despre candoare**

Tărâmul tuturor începuturilor

— Tărâmul tuturor începuturilor este ca o sferă sau ca o minge sau ca o planetă. La el, se ajunge mai ales lăsându-ți imaginația în libertate. Atunci când stai în bancă, la școală, la ora de germană, într-una dintre acele ore în care Victor se hârjonește cu Adi și Doamna se supără pe toți copiii, tu îți întorci ochii spre fereastră. Privirile ți se opresc asupra frunzelor copacului din dreptul ferestrei...

Așa le vorbea Andrei celor două fete, în timp ce toți trei lucrau la un puzzle 3D.

— Ați privit vreodată cu atenție frunzele unui copac cu coroană mare? a continuat el, adresându-le celor două o întrebare aparent simplă.

— Eu da, răspunde Elena.

— Și eu, adaugă Rebeca.

— Eu am observat că, și dacă nu bate vântul, frunzele se clatină. Frunzele nu stau niciodată nemișcate, spune Andrei.

— Da, da, intervine Elena, chiar și dacă par a nu se mișca deloc, ele se mișcă, pentru că tot cresc.

— Sau își schimbă culoarea, adaugă Rebeca.

— Și, dacă te uiți mult, mult, la frunzele unui copac cu coroană mare, deodată le vezi rotindu-se și veselindu-se și, în jurul lor, aerul se joacă de-a prinselea și toată coroana copacului dansează. În jurul ei se face o sferă de aer de culoare albastră... Andrei a tăcut, pe gânduri, apoi a adăugat cu hotărâre... Gata! Eu nu mai fac puzzle. Vreau să desenez!

— Și noi! Și noi! au strigat într-un glas Elena și Rebeca.

S-au dus la imprimantă, unde așteptau, de ieri, câteva fișe. Au apucat fiecare câte una, le-au așezat pe podea...

— Ne trebuie culori, spune Rebeca.

— Imediat! Aduc cutia cea mare de la tati, spune Andrei, pornind deja spre camera cealaltă.

Andrei are de colorat un dinozaur din Juristic, Elena, un unicorn ascuns într-o pădure, și Rebeca, pe Mutulică, piticul din povestea cu Albă ca Zăpada. S-au întins pe burtică toți trei, lungiți pe podea.

— Eu credeam că tu vei desena un copac cu frunze care dansează, îi spune Rebeca

lui Andrei.

— Da. Voi desena un copac altă dată. Acum mă ocup de dinozaurul acesta. Este un dinozaur ierbivor. Știți ce înseamnă asta? întrebă Andrei și răspunde tot el imediat, nelăsându-le fetelor răgaz să răspundă. Înseamnă că mănâncă numai iarbă și frunze.

— Ca și unicornul meu, spune Elena. Da' el mai mănâncă și fructe. Nu face rău niciunei vietăți.

— Da, dar dacă mănâncă toată iarba și toate frunzele nu este bine, spune Rebeca.

— Iarba și frunzele cresc încontinuu, spune Andrei. Adică, nu chiar încontinuu. Numai când este vreme caldă. Iarna, când este frig, nu pot crește.

— Și trebuie să fie și umezeală în pământ. Umezeala din pământ face frunzele și iarba să crească, spune Rebeca.

Între timp, dinozaurul a căpătat un corp verde, unicornul, o coamă aurie, Mutulică, un fes roșu.

— Haideți să montăm șinele trenulețului Thomas! sare, dintr-o dată, Andrei.

— Dar eu nu am terminat fișa, se plânge Elena.

— Nici eu, spune Rebeca.

— Eu mă apuc de montat, anunță Andrei și-și abandonează dinozaurul cu coada neterminată.

Rebeca și Elena continuă să lucreze la fișe. Andrei caută cutia cu șinele trenulețului Thomas, o găsește, o răstoarnă pe covor și începe asamblarea. Traseul capătă contur, dar lipsesc câteva piese de legătură.

— Ajutați-mă să găsesc niște piese. Uitați, nu pot uni șinele astea două și nici pe acestea, le roagă el pe fetițe, arătându-le două întreruperi ale șinei de tren, una chiar în fața gării și una la o curbă.

— Unde să căutăm? întreabă Elena.

— Cred că în cutia aceasta, le răspunde Andrei și le arată o cutie plină cu jucării, lipită de rafturile pentru cărți.

Rebeca și Elena, care și-au abandonat la rândul lor desenele neterminate pe podea, împreună cu creioanele colorate, încep să răscolească peste tot. Doar nu puteau să nu-și ajute prietenul... care li se alătură, pentru a găsi mai repede piesele lipsă de la trenuleț. Șinele pe care le mai au de asamblat și trenulețul așteaptă pe podea...

Cei trei au găsit, însă, în cutia cu jucării o minge și acum aleargă prin casă după ea. Au început de-adevăratelea JOACA! Râsete, chiote, înghionteli, lupte pentru posesia balonului... Hait!!! Se clatină lustra!...

Tăcerea se așterne în încăpere. Cei trei așteaptă cu sufletul la gură să vadă ce hotărâre ia lustra. Rămâne suspendată de tavan sau coboară și ea pe podea... să se alăture jucăriilor răspândite peste tot, fapt care ar însemna SFÂRȘITUL TUTUROR ÎNCEPUTURILOR.

